

SERDECZNIE ZAPRASZAMY RODZICÓW I DZIECI DO ODWIEDZANIA NASZEJ STRONY INTERNETOWEJ. ZNAJDZIECIE TAM PAŃSTWO ZAGADNIENIA, KTÓRE BYŁYBY REALIZOWANE W PRZEDSZKOLU (WIERSZE, PIOSENKI, ZAGADKI, LITERKI, OPOWIADANIA, PROPOZYCJE PRAC PLASTYCZNYCH). W OBECNEJ SYTUACJI ZACHĘCAMY PAŃSTWA DO ZDALNEGO NAUCZANIA, WZBOGACI TO WIEDZĘ DZIECI I ZACIEŚNI WIĘZY RODZINNE. PONIŻEJ ZAMIESZCZAMY ZAGADNIENIA DO REALIZACJI NA BIEŻĄCY TYDZIEŃ. LICZYMY RÓWNIEŻ NA INWENCJĘ TWÓRCZĄ RODZICÓW W PRZEKAZYWANIU WIEDZY I ŻYCZYMY UDANEJ ZABAWY.

KOCHANI RODZICE PAMIĘTAJCIE, ŻE PODSTAWOWĄ FORMĄ NAUCZANIA W PRZEDSZKOLU JEST ZABAWA.

Tematyka kompleksowa dla grup:

„Mali Odkrywcy”, „Smerfy”, „Ekołudki”.

„Marcowa pogoda” (23.03.-27.03.2020r)

1. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „W marcu jak w garncu”.

- Wyjaśnienie przez dzieci przysłowia „W marcu jak w garncu”.
- Wymienianie zjawisk atmosferycznych występujących w marcu.

„W marcu jak w garncu” mawiamy, kiedy chcemy powiedzieć, że trudno przewidzieć marcową pogodę. Jest bardzo zmienna. To pada śnieg, to deszcz, to słońce grzeje radośnie, to znowu kulki gradu lecą z nieba na zadarte głowy przechodniów. Kto tę pogodę tak wymieszał? – zapytacie.

W bajce znajdziecie odpowiedź.

Dawno, dawno temu żył sobie król, który miał cztery córki: Wiosnę, Lato, Jesień, Zimę. Każda posiadała dar sprowadzania innej pogody. Wiosna rozgrzewała ziemię ciepłym wiatrem, Lato promieniało słońcem, Jesień moczyła deszczem, a Zima sypała śniegiem garściami. Siostry mieszkały wraz z ojcem, królem, w Pałacu Czterech Pór Roku. Zajmowały odległe skrzydła budynku i unikały się wzajemnie, ponieważ nie przepadały za sobą. Ogromnie się różniły. Na domiar złego wszystkie miały to samo

marzenie: każda pragnęła objąć tron po ojcu, królu, i władać pogodą na Ziemi. Niestety, tron był tylko jeden.

Gdy król się zestarzał i śmierć zabrała go do krainy umarłych, między siostrami rozgorzał spór. To jedna, to druga zasiadała na tronie, ale żadna długo na nim nie pozostała. Wraz ze zmianą władczyni zmieniała się również pogoda. Wiało, grzmiało, zamarzało i rozmarzało – wszystko prawie równocześnie.

To było nie do zniesienia. Cierpiały rośliny i cierpiały zwierzęta. Najstarszy z niedźwiedzi udał się do leśnego zamczyska braci miesięcy i poprosił ich o pomoc.

– Między królewnami trwa walka o tron. Zniszczą całą planetę, jeśli ich nie powstrzymacie – rzekł z troską.

Miesiące obiecały porozmawiać z kłótliwymi pannami i przerwać niszczący spór. Po wielu dniach trudnych rozmów udało się doprowadzić do podpisania rozejmu. Siostry zgodziły się na równy podział władzy. Będą zasiadać na tronie w kolejności: Wiosna, Lato, Jesień, Zima, a gdy minie rok, znowu Wiosna obejmie władzę nad pogodą, by po trzech miesiącach oddać ją Latu. Wydawało się, że siostry są zadowolone z rozejmu. Każda dostała swój czas królowania. Wiosna objęła panowanie jako pierwsza i w czerwcu ustąpiła miejsca Latu, to zaś we wrześniu oddało władzę Jesieni. W grudniu zapanowała Zima, która w marcu powinna oddać tron Wiośnie. Niestety, nie oddała. Wiosna zapukała do sali tronowej troszkę za wcześnie, co bardzo Zimę rozgniewało. Wypuściła z uwięzi najmroźniejsze wiatry, aby przepędziły siostrę spod drzwi. Przemarznięta Wiosna zadrżała z oburzenia i oblała Zimę deszczem.

Kłótnia sióstr nie miała końca.

– Trzeba je pogodzić – zdecydowały miesiące i wyznaczyły brata Marca na negocjatora. Nie był to najlepszy wybór, ponieważ Marzec należał do wyjątkowo niezdecydowanych miesięcy. Kiedy stanął między siostrami i zaproponował rozejm, Zima popatrzyła na niego z ukosa.

– Dobrze. Pod warunkiem że w marcu królować będzie ta z nas, którą bardziej lubisz – powiedziała przebiegle, gdyż uważała, że jest najpiękniejsza, więc nie można jej nie lubić. Marzec się speszył. – Ja? Chyba... nie wiem... obie lubię? – bąknął zbity z tropu.

– Namyśl się, byle szybko! – rzekła zniecierpliwiona Zima, której zrobiło się trochę za gorąco w towarzystwie Wiosny.

Strapiony Marzec westchnął. – Tak, tak, już myślę. Hm... ha... hm...

– No?... – Zima przeszła go chłodnym wzrokiem.

– I co? – ponagliła go także Wiosna.

– Ha... hm...

– Dopóki nie zdecydujesz, w marcu będzie jak w tym garncu! – Zima wskazała gar wiszący nad ogniskiem na pałacowym dziedzińcu. Coś w nim bulgotało, mrucało, syczało i kipiło. Marzec rozłożył ręce.

– Nie umiem tak szybko zdecydować. Dajcie mi więcej czasu – poprosił i pogrążył się w zadumie.

Czas mija, Marzec posiwał, wyłysiał i zapuścił dłuuuugie wąsy, jednak wciąż nie dokonał wyboru.

- Rozmowa na temat opowiadania.
- Jakie imiona miały córki króla?
- Jaki dar miała Wiosna, jaki Lato, Jesień, Zima?
- Co robiły siostry po śmierci ojca?
- Czy Zima i Wiosna przestrzegały rozejmu?
- Kto miał je pogodzić? Czy Marcowi się to udało?

2. **Zabawa relaksacyjna – „Chmurki”.** Dzieci kładą się na plecach, na dywanie. Nogi układają w lekkim rozkroku, stopy odchylają swobodnie na zewnątrz, ręce układają wzdłuż tułowia, z dłońmi (powierzchnie) zwróconymi ku górze. N. spokojnym, cichym głosem proponuje im zabawę w chmurki. Mówi, że to będzie bardzo przyjemna, odprężająca zabawa. *Wyobraźcie sobie, że każde z was jest białą pierzastą chmurką i płynie po błękitnym niebie. Przemyka między ciepłymi promieniami słońca... Delikatny wiatr przesuwa chmurki w różne strony. Na niebie jest mnóstwo pierzastych chmurek. Między wami przelatują ptaki, a w dole wciąż zmienia się krajobraz. Płynąc po niebie, widzicie w dole piękny las i rozległe pola, które przecina rzeka. Wzdłuż rzeki wiję się droga... ale to wszystko jest na dole. Wy jednak beztrąsko plyniecie po niebie, czujecie się radośni i bezpieczni, czujecie się potrzebni i ważni... A teraz otwieracie szeroko oczy i przestajecie być chmurkami.*

3. **Odkrywanie litery „c”: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazów podstawowych: „Cela”, „cebula”.** Dzielenie wyrazów na sylaby, głoski – dla dzieci 5, 6 letnich; budowanie schematu wyrazów (z białych kartoników) oraz modeli wyrazów (z kartoników niebieskich- spółgłoski, czerwonych-samogłoski) – dla dzieci 6 letnich. Układanie zdań z wyrazami zaczynającymi się na poznaną głoskę. Pisanie litery „c” po śladach, a dla chętnych dzieci samodzielnie – dla dzieci 5, 6 letnich.

4. **„Kule i koła” – ćwiczenia i zabawy.**

Śłuchanie wiersza Marii Terlikowskiej „Kolorowe koła”.

Spójrzcie uważnie dookoła,
wszędzie są kule i koła. Kół co niemiara, kul co niemiara.
Jest koło! Tarcza zegara.
Wesoło koła turkocą
pod starodawną karocą.
Na drogach świecą się jasno,
błyszczą i gasną, błyszczą i gasną.
A tutaj koło przy kole:
wagon, semafor – to kolej.
A kiedy kół jest tak dużo, po prostu pachnie podróżą.
Kulę każdy nadmucha –

od babci do malucha.
Zrobimy z mydła pianę i będą bańki mydlane.
Ojej, przepraszam, omyłka.
To już nie bańka – to piłka.
Tu mamy kulę armatnią,
niemodną wprawdzie ostatnio.
Sypią się kule, kuleczki,
wiśnie, a może porzeczeki.
Nitka, na nitce kulki.
Czyje korale? – Urszulki.
Balon
to kula z gondolą.
Lećmy!
Państwo pozwolą.
W balonie było przyjemnie,
lecz pora wracać na Ziemię.
Noc właśnie Ziemię otula.
A Ziemia – to co? Też kula. (...)

Wyjaśnianie znaczenia słów: *gondola, semafor, staroświecka*.

- Rozmowa na temat wiersza.

Obrazki przedmiotów w kształcie kuli i w kształcie koła, wymienionych w wierszu omawianym wcześniej.

– Jakie przedmioty w kształcie koła zostały wymienione w wierszu? (Dzieci nazywają je i wskazują na obrazkach).

– Jakie przedmioty w kształcie kuli zostały wymienione w wierszu? (Dzieci, tak samo jak przy kole, nazywają je i wskazują na obrazkach).

- Segregowanie przedmiotów przygotowanych przez rodziców.

Plastikowy talerz, koło samochodzika, kolorowy krążek, taca, różnej wielkości piłki, pomarańcza, koraliki.

Segregowanie przedmiotów na te w kształcie koła (plastikowy talerz, koło samochodzika, kolorowy krążek, taca...) i te w kształcie kuli (różnej wielkości piłki, pomarańcza, koraliki...).

- Określenie różnic między kołem a kulą.

Napisy: kula, koło, dla każdego dziecka: kartonowe koło, piłeczka.

Dzieci biorą między dłonie kartonowe koło. Powinny dojść do wniosku, że koło jest płaskie, prawie go nie czują między dłońmi. Potem biorą piłeczkę. Tu odczucia są inne: piłeczka zajmuje już trochę miejsca (przestrzeni), nie jest płaska jak koło.

Potem dzieci rzucają kartonowe koła na podłogę. One upadają i leżą. Następnie rzucają piłkę w kształcie kuli. Ona – jak większość kul – odbija się i turla.

- Czytanie całościowe lub samodzielne wyrazów **kula, koło**.
- Zabawa z piłkami (kulkami) i krążkami (kołami). Kolorowe krążki, piłki, odtwarzacz CD, nagranie spokojnej melodii, wyrazy: kula, koło. N. losowo rozdaje dzieciom kolorowe krążki lub piłki. Przy nagraniu spokojnej muzyki dzieci w dowolny sposób

poruszają się po sali. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i patrzą, jaki wyraz pokaże N. Jeżeli tym wyrazem jest kula – dzieci mające piłki podskakują w miejscu, a jeżeli koło, dzieci mające krążki wykonują przysiad.

5. Zabawa badawcza – Jak powstają deszczowe chmury?

Przed zabawą należy zasłonić okna i przygotować wszystkie potrzebne materiały i przybory. W czasie doświadczenia należy zachować szczególną ostrożność ze względu na bezpieczeństwo poparzenia gorącą wodą.

- Wykonanie doświadczenia przez N.

Szklane naczynie, talerz, kostki lodu, wrząca woda, latarka.

Przelanie wrzącej wody do szklanego naczynia.

Nakrycie naczynia talerzem.

Ułożenie kostek lodu na talerzu.

Obserwowanie naczynia podświetlonego latarką (przy zgaszonym świetle).

- **Wyciągnięcie wniosków z doświadczenia.**

Para wodna unosi się do góry, tak jak parują kałuże i inne zbiorniki wodne w ciepłe dni. Kostki lodu ochładzają parę wodną. Ona, stykając się z chłodnym powietrzem, tworzy chmury.

Chmura występuje w powietrzu w postaci kropelek wody lub kryształków lodu. Często chmurę tworzy mieszanina kryształków lodu i kropelek wody. W poszczególnych chmurach mogą występować krople deszczu, śnieg, grad. Chmury są przenoszone prądami powietrza nad różne obszary, nad którymi zalega powietrze o różnej wilgotności. W związku z tym obserwujemy często zjawisko zanikania chmur (wyparowują) lub ich narastania. W rezultacie obraz chmur na niebie stale się zmienia. Chmury mają różną budowę. Biorąc pod uwagę kryterium fizycznej budowy chmur, wyróżniamy chmury: wodne, lodowe i mieszane. Ze względu na wysokości, na jakich notuje się występowanie chmur, wyróżnia się chmury niskie, średnie i wysokie.

- Kreatywne rysowanie.

Rysunek chmury dla każdego dziecka, kredki.

Dzieci dostają rysunki chmur. Przekształcają je tak, aby otrzymać obrazek znanego przedmiotu, zwierzęcia, znanej rośliny.

6. Wykonanie pracy plastycznej „Deszczowa chmurka” wg własnej inwencji twórczej dzieci z użyciem różnorodnych materiałów plastycznych jakie posiadają dzieci aktualnie w domach. **Super zabawa dla całej rodziny!!!!!!!**

7. Osluchanie z piosenką: „Marcowi przyjaciele” (śł. I muz. Krystyna Gowlik). Podkład muzyczny dostępny na stronach internetowych.

- I. Marcowi przyjaciele zebrali się na łące

wiatr, i grad, i deszczyk, śnieg, burza i słońce.
I tak wszyscy razem kłótnię wywołali,
każdy chciał być ważny, Wiosnę więc wezwali.
Wiosno, Wiosno, schowaj łóżko i przybądź leśną dróżką.
Zobacz, kto z nas dziś ma do ciebie przyjść. (2 x)
Ref.: Ćwir, ćwir, ćwir, kle, kle, kle.
Zobaczymy, zobaczymy,
co zrobi panna Wiosna z przyjaciółmi marcowymi. (2 x)

II. Zbudziła się Wiosenka, poduszkę swą schowała
i biegnie do przyjaciół w zieleni już cała.
Patrzy w prawo, w lewo, śmieje się wesoło, prosi,
by z nią razem zrobić wielkie koło.
Moi drodzy przyjaciele, nie ma co myśleć wiele.
Razem lećmy w świat na sto długich lat! (2 x)
Ref.: Ćwir, ćwir...

III. I proszę, co się stało, aż mówić o tym szkoda.
Zrobiła się po prostu marcowa pogoda!
Burza wiatrem wieje, pada śnieg, deszcz leje,
stuka grad o chodnik, słońce potem grzeje.
Wiosnę głowa rozboleła, bo – cóż – narozrabiła!
Trochę Wiośnie wstyd za marcowe dni! (2 x)
Ref.: Ćwir, ćwir...

8. Zabawy badawcze

- Badanie zjawisk: parowania, skraplania.

Ćwiczenie 1.

N. wcześniej położył na parapecie okna, w nasłonecznionym miejscu, talerz z wodą (pół szklanki). Dzieci obserwują, co pozostało na talerzu. N. pyta:

- Co się stało z wodą?
- Czy woda to ciecz, czy ciało stałe?
- W co zamienia się woda?

Wniosek:

Woda wyparowała pod wpływem ciepła.

Ćwiczenie 2.

- Rozmowa na temat chmur.
- Dlaczego chmury mają różne kształty?

N. pokazuje zdjęcia chmur, np.: cumulusów (towarzyszą słonecznej pogodzie), cirrostratusów (zapowiadają zmianę pogody na gorszą), cumulonimbusów (przynoszą pogodę deszczową) i innych.

Dzieci przypominają, jak powstają chmury.

Wniosek:

Chmury powstają, gdy para wodna styka się z zimnym powietrzem.

Woda paruje z rzek, jezior, mórz, roślin, zwierząt, ludzi, zamieniając się w maleńkie, niewidoczne gołym okiem, kropelki, które rozprzestrzeniają się w powietrzu. Unoszą się coraz wyżej, wyżej, a tam wysoko jest chłodniej. Kropelki łączą się ze sobą, tworząc chmury.

Ćwiczenie 3.

- Rozmowa na temat deszczu.
- Jak wyglądają chmury, gdy pada deszcz?
- Jaki może być deszcz?
- Jakie znacie rodzaje deszczu? (Mżawka, kapuśniaczek, ulewa, nawałnica).
- Jak oznaczylibyście graficznie rodzaje deszczu?

Wniosek:

Schłodzona para wodna skropliła się.

Kropelki wody zawarte w chmurach, schłodzone, skraplają się i spadają na ziemię w postaci deszczu. W czasie zimy niska temperatura sprawia, że zamiast deszczu pada śnieg.

Ćwiczenie 4.

- Rozmowa na temat wiatru.
- Po czym poznajemy, że wieje wiatr?
- Czy wiatr zawsze jest zimny?

Jak możemy określić, skąd wieje wiatr?

- Wykonanie wskaźnika służącego do określenia kierunku wiatru. Dzieci dostają rurki do napojów. Wycinają z bibuły wąski pasek i z pomocą N. mocują bibułę do rurki za pomocą małej pinezki lub szpilki.
- Sprawdzanie, z którego kierunku wieje wiatr.

Dzieci ze wskaźnikami wychodzą na plac przedszkolny. Podnoszą ręce ze wskaźnikami do góry i obserwują, w którą stronę odchyła się bibuła.

Wniosek:

Wiatr wieje z przeciwnego kierunku niż ten, w którym wychyla się bibuła.

Wiatr może wiać bardzo delikatnie, ale i gwałtownie; w zależności od tego różnie go nazywamy. Mamy bryzę – lekki wiatr od morza; wichurę – wiatr wiejący bardzo silnie; huragan, który wyrывa drzewa z korzeniami, zrywa dachy domów, powoduje, że morze wdziera się w głąb lądu (sztorm). Tornado, najniebezpieczniejsze zjawisko, pojawia się w postaci trąby powietrznej poruszającej się z wielką szybkością i niszczącej wszystko na swojej drodze.

- Rozmowa na temat temperatury powietrza.
  - Kiedy najczęściej jest ciepło na dworze?
  - Za pomocą czego możemy określić, czy jest ciepło, czy jest zimno?
  - Do czego służy termometr?
- Oglądanie termometru zaokienego.
- Mierzenie temperatury powietrza przez N. za pomocą termometru. Próby wyjaśnienia dzieciom sposobu odczytywania temperatury.
- Wypowiedzi dzieci na temat: Po co obserwujemy, badamy pogodę? Czy zjawiska pogodowe są zawsze dobre dla ludzi?
- Wyjaśnienie znaczenia słowa meteorologia.
- Zabawa w prezentera pogody.

9. Rozmowa na temat: „Znaczenie wody w życiu człowieka”.

- Podanie kilku ciekawostek na temat wody.

Na Ziemi znajduje się bardzo dużo wody, a np. na Księżycu nie ma jej wcale. Jest ona bardzo potrzebna: do picia, mycia, podlewania. Po zużyciu woda jest oczyszczana w oczyszczalniach ścieków. Aby zapewnić stały dopływ wody do naszych domów, buduje się na rzekach tamy, tworząc tzw. zbiorniki wodne. Woda jest też źródłem energii, którą wykorzystano w młynach wodnych. W przeszłości takie młyny służyły do mielenia ziarna na mąkę. Energię spadającej wody wykorzystuje się też do wytwarzania elektryczności w elektrowniach wodnych.

- Rozmowa na temat wartości wody.
  - Do czego jest potrzebna woda?
  - Kto potrzebuje wody?
- Poznanie obszarów wodnych występujących na świecie.

Globus.

N. pokazuje globus i pyta:

- Jak nazywa się ten przedmiot?
- Co przedstawia?
- Jakie kolory na nim widzicie?
- Jakiego koloru jest najwięcej?
- Co on oznacza?

– Jak nazywa się takie obszary wody?

Dzieci wskazują oceany, morza. N. odczytuje ich nazwy.

N. wyjaśnia, że Ziemia widziana z kosmosu jest cała błękitna przez wodę, która na naszej planecie występuje w dużej ilości.

- Wskazywanie morza, jezior, rzek na mapie fizycznej Polski.

Mapa fizyczna Polski.

Dzieci wskazują i nazywają najdłuższe rzeki Polski – Wisłę i Odrę; wodzą palcem po mapie wzdłuż rzek (od źródeł do morza).

- Zwracanie uwagi na czystość wód, ich znaczenie dla życia ludzi, zwierząt i roślin.
- Czy można wrzucać śmieci do rzek i jezior?
- Co się stanie, jeśli do rzek, jezior lub innych zbiorników wodnych będziemy wrzucać śmieci lub wylewać różne niebezpieczne substancje?
- Rozmowa na temat znaczenia wody.
- Co by było, gdyby nie było wody?
- Czy można bez niej żyć?
- Czy woda może ludziom zagrażać?